

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਰਿਪਨ ਕਾਟੇਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 228

1952

17 ਸਤੰਬਰ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ—ਕੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 45(1)—ਦਾ ਦਾਇਰੇ—ਸਥਾਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ—ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ—ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ—ਕੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ—ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ—ਆਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ—ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।

ਐਮ.ਐਲ. ਅਗਸਤ, 1941 ਵਿੱਚ ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਮਲਾ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਗਸਤ, 1952 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ। ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਲ. ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ। ਸ਼ਿਮਲਾ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240(n) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 14.13, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1, ਭਾਗ I, ਐਮ.ਐਲ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 226 'ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਤੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240(n) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4

ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੀ. ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 17 ਫਰਵਰੀ, 1925 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਨਿਯਮ 14.13, ਉਪ-ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਿਮਲਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ 62.

(ਪ੍ਰਤੀ ਕਪੂਰ ਜੇ.), (1) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਮੁਅੱਤਲ, ਹਟਾਓ, ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ" ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਡਿਸਚਾਰਜ" ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ। ਜੇਕਰ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 45(1) ਵਿੱਚ "ਡਿਸਚਾਰਜ", ਸਥਾਈ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਬਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 45(1) ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਖੋਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰੇ ਮਿਊਂਸਪਲ, ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਭਾਵ, ਮੈਕਸਿਮ ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ—ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ — ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-

(a) ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ 4 ਅਗਸਤ, 1952 ਦਾ ਮਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਤਿ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਹੈ;

(b) ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਹੁਕਮਨਾਮੇ, ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਕਿ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(c) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ, ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(d) ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ.

ਆਰ ਪੀ ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਭਸੀਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਡਾਕਟਰ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ, ਇਥੇ ਜੇ. ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ 4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਅਰਜ਼ੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ R.I. ਦੁਆਰਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਸਿਮਲਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ 300-20-500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਦੇ ਲਾਭ ਨਾਲ ਮੁਫਤ ਸਜਾਏ ਘਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਰੂਨੀ ਵਿਚ ਇਕ ਆਨਾ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਫੰਡ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਛੁੱਟੀ। 14 ਅਗਸਤ 1941 ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸ.

ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ. 2, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਮ-ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਮਿੱਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿਪਨ ਕੋਟਰਿਪਨ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਡਾ

ਹਸਪਤਾਲ, ਟੇਜ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਸਿਮਲਾ ਨੋਟਿਸ, ਅਨੇਕਚਰ ਡੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

24 ਅਗਸਤ 1941 ਨੂੰ ਵਾਈਸ। ਆਖਰੀ-ਪੁਰਸ਼- ਮਿਊਂਸਪਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਹ ਸ਼ਿਮਲਾ ਸ਼ਿਮਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। 1 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 700 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸੀ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਮੈਟਰਨ ਮਿਸ ਅਬਰਾਹਿਮ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ 'ਤੇ- ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਮਿਸ ਅਬਰਾਹਿਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

31 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ-

"ਨੇ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਕਿ (ਏ) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ . ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਡੀ.ਐਚ.ਐਸ. ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ P.C.M.S ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਠੇਕੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ।"

ਮੰਗ ਪੱਤਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ F ਵਿੱਚ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ "ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਨੇਕਨਾਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਨੇ ਨਰਸਿੰਗ ਸਟਾਫ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ". ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰਿਪਨ ਕੋਟ ਦਾ ਸੀ- ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ, ਟੇਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ, ਸਟਾਫ਼, ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਸਬੇ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਈ ਸੇਵਾ। ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਸਿਮਲਾ 1 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਕਰਨਲ ਭਾਟੀਆ,

ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਸਕੱਤਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨੋਟ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਿਸ ਅਬਰਾਹਿਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸੀ।

4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਕਲ, ਅਨੁਸੂਚੀ G, ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੰਗ-ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮਤੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 16 ਹੈ ਪਰ 4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਦੋ ਸੀਟਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸ਼ਿਮਲਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਉਪ-ਲਾਅ 52 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 1. 2, ਅਤੇ 3 (n) ਐਕਟ ਦੇ 17 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਤੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ (ਪੰਜਾਬ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, ਡਾ.-1911 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਾਧੂ ਡਿਊਟੀਆਂ, ਸੰਚਾਲਨ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਲਈ ਰਿਪਨ ਕੋਟਾਲਾਵਾਂਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰੇਗਾ

ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ।

17 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ-ਕਮਾਹਿ ਸਮੂਹ,

"(1) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ 'ਬਰਖਾਸਤਗੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਠੋਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(2) ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਭਰੋਸ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(3) ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 17 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ 14.13 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪਨ ਕੌਟ-ਦੁਰਾਚਾਰ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਟੇਜ, ਸਿਮਲਾ, ਇਹ ਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ-

4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ 1952 ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਡਿੰਗ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਮਲਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਮੇਟੀ- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਟੀ. ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਈ

J- 6 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕਰਨਲ ਭਾਟੀਆ ਦੀ ਰਾਏ ਮਤੇ ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਅਨੇਕਚਰ ਐਚ' ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਲ ਭਾਟੀਆ ਨੇ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ, ਕਾਬਲ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ

ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਕਰਨਲ ਭਾਟੀਆ ਦੀ ਰਾਇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਸਿਮਲਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 14.13 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 14.13 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 14.13 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਿਟੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਕਾਮ-ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਦੀ ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਿਪਨ ਕਾਟੇਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦਾ

ਮੇਰੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਿਮਲਾ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 14.13 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਅਨੁਸੂਚੀ E, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੀ ਸਥਾਈ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਿਯਮ 14.10, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ 17 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 14.13, ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਖੋਸਲਾ ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਾਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ।

ਨਿਯਮ 4 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“ਇਕਾਈ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਖੁਦ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇ ■ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੈਕਟਰੀ, ਇੰਜਨੀਅਰ, ਜਾਂ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦਾ, ਜਿਸ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-# ਸਿਨਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ।”

ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਡਿਸ-ਲਾਈ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਰਿਪਨ ਕੋਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਬਹੁਮਤ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ-ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ v- 300 ਰੁਪਏ ਸੀ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ। ਅਪੀਲ ਲਈ ਚੰਗੇ ਆਧਾਰ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮੁੜ-ਮੁੜ-ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਮੈਡੀ. ਅਪੀਲ ਦੇ. ਜੇ.

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ 4 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਗਸਤ 1952. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਦ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿਮਾਹੀ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਕਿਮ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਤਿਮਾਹੀ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਈ ਚੰਗੇ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ।”

ਮੁਕੰਦ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਿਆਂ ਡਾ
ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ.

ਰਿਪਨ ਕੋਟ ਦਾ-

ਤਾਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ

“ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਡਿਸਯੂ ਹੈ। . , ਰੈਗੂਲਰ ਬਨਾਮ ਸਾਈਕਸ (1), ਮਿਉਂਸਪਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਿਮਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ,

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪੱਖੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼- ਜੰਮੂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਹ ਅੰਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਆਧਾਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ — ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਸੈਂਡਮਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਉਪਾਅ ਜਿੰਨਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ 17 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। , ਅਤੇ ਨਿਯਮ

14.13, ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ 4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਰਿਸਪੈਂਡੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪਨ ਕੋਟ- ਰੁਪਏ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੌ ਹੈ।

ਤਾਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ

ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ, ਜੇਕਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ 17 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਾਂ ਨਿਯਮ 14.13, ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ ^ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਮਲਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 62 j 'ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 24 ਅਗਸਤ 1941 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। 19 ਜੂਨ 1941 ਨੂੰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਡੀ' ਹੈ। ਉਸ ਨੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਪੋਲੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ, ਅਨੁਬੰਧ 'ਆਰ/2' ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਮਿਤੀ 27 ਜੂਨ 1941 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 24 ਅਗਸਤ 1941 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।”

ਅਨੁਬੰਧ 'ਈ' ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸੇਵਕ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮਿਸ ਐਮ. ਅਬਰਾਹਿਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਮੈਟਰਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਮੁਕੰਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ- ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਿਪਨ ਕੋਟਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਮਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਤਾਜ ਦੇ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗ ਪੱਤਰ। ਸੀਨੀਅਰ ਵਾਈਸ- ਵੀ.

ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਯੋਗੀ, ਐਲ.ਐਸ. ਸਲਹੋਤਰਾ, ਗਿਆਨ ਦ ਮਿਉਂਸਿਪਲ ਚੰਦ, ਵੀ. ਜੀ. ਭਾਨ ਅਤੇ ਬੀ. ਐਮ. ਸੋਹਤਾ, ਨੂੰ 31 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਠਕ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਗ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

"ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਐਮ. ਸੀ. ਸ਼ਿਮਲਾ।

ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ-ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ-ਨਰਸਿੰਗ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ, ਭਾਵ 30 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ, ਐਲ. ਜਗਤ ਨਰਾਇਣ।, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਇਸ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 'ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ' ਵਿੱਚ ਮਾਲੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ, ਮਰੀਜ਼ਾਂ, ਸਟਾਫ, ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਨਗਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣੀ ਰਹੇ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਆਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਹੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਅਜੇ ਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ। ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਭ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡੀ.ਐਚ.ਐਸ. ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ P.C.M.S., ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਡਾ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ.

ਰਿਪਨ ਕੋਟਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ

v.

ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਨਗਰ ਕਮੇਟੀ
ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911, 1911 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ III ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1948 ਤੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ-

"ਨੇ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਕਿ (ਏ) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ, ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ (ਬੀ) ਡੀ.ਐਚ.ਐਸ. ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ P.C.MS ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਠੇਕੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ।"

ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ 4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ 'F' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਭਾਗ ਮਲ ਸੌਹਟਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸ ਵੀ.ਜੀ. ਭਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਖੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਐਲ. ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਤੀਜੇ ਮੈਂਬਰ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਆਹੂਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਥਮਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"। ਮੁਵਰਾਂ ਨੇ ਮੋਸ਼ਨ ਲਿਆਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ "ਪ੍ਰਾਥਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ" ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 45(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, "ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ". ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਖੰਨਾ ਫਿਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਐਲ. ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: - ਰਿਪਨ ਕਾਟਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ

“ਕਿ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਵੀ.

ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦੀ ਧਾਰਾ (1), ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਪਾਲ ਐਕਟ, ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਖਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਧਾਰਕ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4421, ਮਿਤੀ 17 ਫਰਵਰੀ 1925, ਵਿਚ ਇਕ ਅਨਿਯਮਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਛੇ ਮਾਨਯੋਗ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਮਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਮੁਢਲੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੈ।”

ਉਹੀ ਮੈਂਬਰ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ: -

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਤੋਂ ਇਹ ਉਭਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਤਾ ਬਰਖਾਸਤ ਮੈਟਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।”

ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਐਲ. ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਖੰਨਾ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਆਖਰੀ ਮਤੇ ਨੂੰ 4-6 ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਐਲ. ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਲਾਲ, ਐਮ. ਬੀ. ਬੀ. ਐਸ. ਰਿਪਨ ਕੌਂਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨੋਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ, ਰਿਪਨ ਕਾਟਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ। ਉਸ ਮਤੇ 'ਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

v- ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਖੰਨਾ, ਮਤਦਾਨ 2 ਤੋਂ 6 ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਮਤਾ 6 ਤੋਂ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੈਰੀਡ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੀ, ਅਸਹਿਮਤੀ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਸਿਮਲਾ ਦਾਸ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਐਲ. ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਸਨ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾਈ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

4 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਿਨ ਅਤੇ ਕੇਸ 14 ਅਗਸਤ 1952 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ, ਪਿਛਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੁਝ ਅਡੰਡੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਯੋਗੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਐਲ. ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਾ ਕੇ ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ | ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਐਲ. ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ:-

- (1) ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਡਾਕਟਰ, ਕਾਬਲ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਹਨ।
- (2) ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਹਿਤ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ > ਸਥਾਨਕ ਪੱਖਪਾਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਹੈ।
- (3) ਡਾਕਟਰ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰਿਪਨ ਕੋਟ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰਿਟੇਜ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਸਿਮਲਾ।

ਮਿਉਂਸਪਲ

(4) ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਿਮਲਾ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁੱਖੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦਿਖਾਈ ਸੀ।

5) ਐਲ. ਪੂਰਨ ਚੰਦਰ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਰਿਪਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਨ, ਰਿਪਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ। ਹਸਪਤਾਲ।”

6 ਅਤੇ 7 ਅਗਸਤ 1952 ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। 11 ਅਗਸਤ 1952 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਲ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਹਤਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 24 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਰਸਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਜੋ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੈਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; 30 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਰਿਪਨ ਕੋਟ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਤਾਜ ਸਿਮਲਾ ਨੇ ਕੁਝ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਰਸਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕਰਨਲ ਭਾਟੀਆ ਨੇ ਇੱਕ "ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨੋਟ, ਆਰ-ਅਪੁਰ, . ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ "ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ" ਸੀ। ਮਤਿਆਂ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਤਾਲਮੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: "ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 45(1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਮਿਸ ਅਬਰਾਹਿਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ" ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ "ਬੌਨ ਜੀਡ ਅਤੇ" ਸੀ। ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ

ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ। ਪੂਰੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 10 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 3 'ਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 (11) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। " ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ- ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਦਵਿਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਰਿਪਨ ਕੋਟ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨੌਕਰ

ਤਾਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਥਾਈ ਬਨਾਮ ਸੇਵਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਈ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:—ਕਪੂਰ, ਜੇ.

"39. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ, ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ, ਹਟਾ, ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 62 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 240 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, "ਬਰਖਾਸਤਗੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ "ਬਰਖਾਸਤਗੀ" ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ: -

ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ।

1. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ "ਬਰਖਾਸਤਗੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
2. ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਭਗੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
3. ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ), ਭਾਗ I, ਭਾਗ I, ਅਧਿਆਇ XIV ਵਿੱਚ, "ਦੁਰਮਾਨੇ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਿਯਮ 14.10 ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ: -

ਤਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ, ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ;

ਤਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਡਿਸਚਾਰਜ" ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

“ਡਿਚਾਰਜ-

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ।

ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ,

ਉਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ; ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਨਿਯਮ 14.13 ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਲ> M.B.B.S. ਕਮੀ. ਇਹ RiPon Cot ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਜੇ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14.10 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਮਲਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।"•

ਨਗਰ

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਸਥਾਈ ਸੀ। ਇਸਤਿਹਾਰ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ 'ਈ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਮਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਟੀ-ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਥਾਈ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾ। ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ), ਖੰਡ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮ 2.46 ਵਿੱਚ, "ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ"। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਨੌਕਰ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪੰਜਾਬ)।

ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ। ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਛੁੱਟੀ" ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'F' ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਰਸਿੰਗ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ "ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ" ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 (1) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂ?

ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਲਾਇ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਖੁੰਝ ਗਈ ਮੈਟਰਨ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਬੂਤ ਰਿਪਨ ਕੋਟ-ਸੀਡਿੰਗ ਜੋ ਕਿ 6 ਅਗਸਤ 1952, ਟੇਜ, ਸਿਮਲਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਜੋੜ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਨਾਮ ਮੈਂਬਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਸਨ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਹੋਰ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਕਮੇਟੀ

ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ reKapur, J. moval ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹਨ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ, ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ "ਹਟਾਉਣ" ਜਾਂ "ਬਰਖਾਸਤਗੀ" ਹੋਵੇਗਾ। 1935 ਦੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਬਰਖਾਸਤਗੀ" ਜਾਂ "ਰੈੱਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ" ਸਨ, ਅਤੇ "ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ" ਨੂੰ "ਬਰਖਾਸਤਗੀ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਬਰਖਾਸਤਗੀ", "ਹਟਾਉਣ" ਜਾਂ "ਰੈੱਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ" ਅਜਿਹੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ [ਦੇਖੋ ਜੈ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (1)]। "ਡਿਸਚਾਰਜ" ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 311 ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਨਿਯਮ 14.10 ਅਧੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ (a), (b) ਅਤੇ (c) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼ਾਰਟਰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਵਾਲੀਅਮ I ਵਿੱਚ "ਡਿਸਚਾਰਜ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਨੂੰ ਦਫਤਰ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਦਫਤਰ (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ"। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਥਾਈ ਸੇਵਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸੀਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਡਾ. ਮੁਕੰਦ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਰੂਲਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ La1, M-B-B-S- Rules (Punjab) ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ° ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ! ?*Pq" Cot" ਟੈਗ,

ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 45(1) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਮੁਅੱਤਲ, ਹਟਾਓ, ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ" ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਡਿਸਚਾਰਜ" ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 45(1) ਵਿੱਚ "ਡਿਸਚਾਰਜ" ਸਥਾਈ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਕਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਕੇ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਵਹਿਸ਼ੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 45(1) ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਖੋਹ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। . ਦਰਅਸਲ, ਜਮਹੂਰੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਬੇਲੋੜੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਹੁਣ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਬਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਇਸ ਫੋਰਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ ਦੇ ਬਲ ਦੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਾ: ਮੁਕੰਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ- ਲਾਲ, ਐਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਾਈ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਰਿਪਨ ਕੋਟ ਦਾ- ਮੈਕਸਿਮ ਔਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ-ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਅਣਸੁਣੀ-ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਬਨਾਮ ਕੂਪਰ ਬਨਾਮ ਵੈਂਡਸਵਰਥ ਬੋਰਡ ਆਫ ਵਰਕਸ ਦ ਮਿਊਂਸਪਲ (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਮਲਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਦਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ-

- (1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਥਾਈ ਸੇਵਕ ਸੀ;
 - (2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਸੀ;
 - (3) ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਮਲਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ 'ਚ ਆਏ
 - (4) ਸੈਕਸ਼ਨ 45(1) ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਪਰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
 - (5) ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Rajeshwari Devi, Translator